СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИ ... ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ...ОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVII. Ч. 141. Джерзи Сиді, Н. Дж., второк, 18. червня, 1929. VOL. XXXVII. No. 141. Jersey City, N. J., Tuesday, June 18, 1929. THREE CENTS.

ГУВЕР ЗАПРЯГАЄ „НОВИХ ПАТРІОТІВ" ДО ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

ДЕЯКІ ПОКИДАЮТЬ ДУЖЕ ДОБРЕ ПЛАТНІ ПОСАДИ, А ПРИЙМАЮТЬ РІЖНІ ЛИХО ПЛАТНІ УРЯДИ, ЩОБИ В ТОЙ СПОСІБ ПІДНЕСТИ ВАРТІСТЬ УРЯДОВОЇ МАШИНИ У ВАШИНҐТОНІ.

ВАШИНҐТОН, 17. червня. — Президент Гувер довершує великого діла. Ото стягає до Вашинґтону з ріжних сторін краю експертів і призначує їх до ріжних департаментів, щоби при їх допомозі зреорґанізувати урядовий апарат і зробити його більш видатним. У всіх тих випадках приходиться президентови уживати особистих звязків і впливів, бо нові урядовці змушені дуже часто покидати посади по ріжних компаніях, в яких побирали в десятеро більшу платню від тої, яку одержуватимуть з рамени уряду. Люде ті змушені отже зробити зі себе певного рода посвяту, тому саме підобрано для них вже нову спеціяльну назву — „Нові Патріоти". До таких патріотів належить приміром полковник Ірл Чорч з Гартфорд, який став тепер пенсійним комішенером і побиратиме річну платню в квоті $9,000. Чорч був головою одного з асекураційних бюр і побирав з того титулу платню, якої висоти не подає, але яка, як відомо, обіймала шість цифр. Вже те вказує, яка висока мусіла бути та платня в порівнанню з тою, яку він тепер побиратиме. Полковник не хотів спочатку перебрати запропонованого Гувером уряду ізза великої матеріяльної втрати, але президент заявив йому, що так, як підчас війни наказував державний обовязок полковникови станути у військові ряди, так і тепер державний інтерес вимагає від нього посвяти.

КРИТИКУЮТЬ ВОКЕРА.

НЮ ЙОРК, 17. червня. — Ситизенська Юнія опублікувала огляд адміністрації мейора Вокера. В тім рапорті взиває вона горожан Ню Йорку до повалення режіму Вокера, бо мейор дбає більше про приятелів ніж про добро міста. Вокерови закидують, що це його вина, що у всіх департаментах міської управи процвитає хабарництво, яке дійшло до нечуваних розмірів, як це сталося в департаменті чистки міста. Вокер не зробив рівнож нічого, щоби викрити загадочне вбивство міліонового ґемблера Ротштайна. За нього зросли міські видатки о $110,000,000.

МІЛІОНИ ПОКИДАЮТЬ МІСТО.

НЮ ЙОРК, 17. червня. — Спека, яка доскулює містови вже від кількох днів, довела до того, що минулої неділі покинуло місто понад 2,000,000 мешканців і виїхало над море чи в гори, щоби відпочати в холоді.

Було нових 8 смертних випадків, спричинених спекою.

ПРОГИБІЦІЮ ТОЛКУЮТЬ СОБІ ВСІЛЯКО.

ПРИВАТНІ ЛЮДЕ НЕ МОЖУТЬ ВИРОБЛЯТИ ГОРІВКИ І НЕЮ ТОРГУВАТИ, АЛЕ НЕ МОЖНА ЦЬОГО ПРИСТОСУВАТИ ДО СТЕЙТУ ЯК ТАКОГО.

МИЛВОКІ, Висконсин, 17. червня. — Дж. Нардґров, колишній президент здвокатської палати в Милвокі, подає, що 18 поправка відноситься тільки до приватних осіб, а стейтам акт Волстеда не забороняє займатися продукцією і продажею алькоголю. З того права повинні стейти скористати й у той спосіб допомогти розвязці замотаного питання прогибіції. В подібний спосіб поступили канадійські провінції.

ТОМАС КАНДИДАТОМ НА МЕЙОРА

НЮ ЙОРК, 17. червня. — Соціялістичним кандидатом на мейора міста поставлено Нормана Томаса, колишнього соціялістичного кандидата на президента.

ВСЯ БІДА ЧЕРЕЗ ПРЕЗИДЕНТА.

БУЕНОС АЙРЕС, 17 червня. — Арґентинська преса стверджує, що в краю біда, імпорт збільшується, а експорт маліє, вартість гроша падає, робітники страйкують. За все те винують президента, який не поступає з духом часу і годує населення фразами, замісць здорової політичної програмою і роботою.

ПЕРЕГОВОРИ НА УКІНЧЕННЮ.

СВЯЩЕНИКИ МОГТИМУТЬ ВЕРНУТИ ДО МЕКСИКА, АЛЕ БУДУТЬ МУСІТИ ПОВИНУВАТИСЯ КОНСТИТУЦІЇ І ЗАКОНАМ, ЯКІ НЕ БУДУТЬ ЗМІНЕНІ.

МЕКСИКО СИТІ, 17. червня. — Всі зацікавлені тепер найбільше ходом переговорів, які ведуться між апостольським делеґатом і президентом Хілем, але ніхто нічого позитивного про ті наради сказати не може, бо нема ніякого офіціяльного комунікату. З добре поінформованих кругів подають одначе тільки те, що ще відбудеться одна кінцева конференція і на тім переговори будуть скінчені. Прогнані з Мексика священики будуть могти вернути на свої парохії і продовжувати душпастирство, але мусять виконувати всі приписи, які відносяться до церкви і духовенства, а проти яких вони попередно протестували. Не буде ніяких змін законів, які регулюють відносини церкви до держави.

А ТО РАЗ ВЛОМНИК!

НЮ ЙОРК, 17. червня. — Понад 40 детективів шукало від кількох тижнів за вломником, який вкрадався нічю до апартаментів і витягав людям зі сподень гроші та зникав так, що ніхто його навіть не завважував. Терпіли на тім найбільше жінки, бо чоловіки над раном сварилися з ними, думаючи, що це вони витягали їм з кишень гроші.

Тепер виказалося, що це був Макс Шац, поліемен з Баварії, який довгі літа слідив за вломниками, навчився в той спосіб їх сприту і рішився покористуватися набутим досвідом та випрактикувати його в Ню Йорку.

ЗАГАЛЬНИЙ ЗІЗД „РІДНОЇ ШКОЛИ".

В понеділок, 20. травня, відбувся у Львові загальний зізд „Рідної Школи", на якому взяли участь 204 члени-делеґати. Зізд попередило богослуження за померших членів т-ва в Успенській церкві. Посол Струтинський зложив звіт Головної Управи. Після того присутні вислухали рефератів про стан народних шкіл і захоронок „Р. Ш.", про стан семинарій і гімназій „Р. Ш.", а вкінці про стан фахових шкіл „Р. Ш". Головою Головної Управи вибрано знову радника Ілю Кокорудза.

САМІ СЕБЕ ОСКАРЖИЛИ.

З поїзду на лінії Гадикфальва—Гатна (Румунія) пропали скрині з напитками. Урядник стації Гатна, Ботушанський, зарядив слідство, яке виявило, що провідник поїзду Раду Балан та товариші вкрали „ограблені" річи.

СВІДКИ СЛАВИ — АЛЕ НЕ ПОЛЬСЬКОЇ.

Минулого року прибув до Данціґа один польський маляр, щоби нашкіцувати старинні будинки. З кінцем тогож року появилася мапа з 20 образків під наголовком: „Мотиви польської архітектури, 5. зшиток''. В дійсности не збудували Поляки ні одного з цих будинків. Це було діло німецьких або осівших у Данціґу голяндських будівничих.

62,000 ЛЕВІВ ЗА ШНУРОК!

В Чехах повісився якийсь чоловік у лісі. Коли про це дізналась околиця, то поприходило багато людей, щоби відрубати собі кавальчик шнурка. Там нарід вірить, що кусник того шнурка, на якому хтось повісився, приносить щастя. В лісі прийшло між населенням до бійки, в якій взяли участь і жінки. Начальник громади задоволив соломонським присудом усіх: він зробив на шнурок ліцитацію і вторгував 62 тисячі левів. Ці гроші призначив він на бідних.

ВСЕУКРАЇНСЬКА СЕЛЯНСЬКА СПАРТАКІЯДА.

В липні-серпні Вища Рада Фізкультури України проводитиме спартакіяду, що має основним завданням широко притягти до фізкультурних орґанізацій бідняцько-середняцькі маси села. Активну участь в проведенні спартакіяди візьмуть комітети незаможних селян. ЦКНС звернувся до Наркомзему, Сільського Господаря та Укрсельбанку з проханням вилучити кошти на преміювання кращих селянських спортових колективів.

ВЕЛИКЕ БАНКРОЦТВО СІОНІСТИЧНОГО БАНКУ В КИШИНЕВІ.

В усіх місцевих купецьких та банкових кругах викликало велику сензацію, а також і здивовання банкроцтво „Комерціяльного Банку для Орієнту'', котрий від кількох днів застановив платности ізза грошевої крізи, яка панує в останнім часі на місцевім ринку, а також ізза газардних операцій директора цього банку. Цей банк був оснований тому 6 літ гуртком визначних сіоністів з ціллю тісної економічної звязи Бесарабії з Палестиною. Акції банку закупили в більшости самі сіоністи.

Директором цього банку іменовано якогось Таркановського, який був заразом директором експортового товариства „Палестина-Бесарабія". У фінансування цього товариства вложив він майже весь капітал банку.

Товариство „Бесарабія-Палестина" робило рисковні операції з експортом дерева до Палестини, є на порозі банкроцтва і не встані сплатити свого довгу банкови. Основний капітал банку страчений цілковито.

АНҐЛІЙСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ.

Закінчено остаточний підрахунок голосовань по всіх округах. 615 посольських місць у парляменті роспреділяються так: Партія Праці 289 місць, консервативні 260, лібералі 58, незалежні 4, націоналісти 3 і прогибіціоністи 1.

СКЛИКАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЗІЗДУ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА.

Дня 8-го червня у Харкові скликається третій всеукраїнський зізд Червоного Хреста. Надіслано запрошення на зізд міжнародньому комітетові Червоного Хреста у Женеві і персонально Фрітьофові Нансенові. На зізд чекають близько 350 делеґатів.

На порядку денному зізду: доповідь Буценка про міжнароднє становище і завдання Червоного Хреста, інформаційні доповіди виконкому спілки Червоних Хрестів і Червоних Півмісяців, пятирічний плян роботи Червоного Хреста, звітні доповіди і вибори.

„ЛЕМКО" ЗНОВ ОЖИВ.

Появилося по піврічній перерві нове число „Лемка'', „письма для народа", видаваного в лемківсько-польському жарґоні латинським правописом у Кракові Стефаном Косом, орґанізатором „Червінсько-Руської Згоди". Редакція „Лемка" обіцює видавати свій орґанчик точно що місяця, а свою програму представляє так: „Лемко" є письмом щиро хлопським і боронить Лемків перед українським наїздом і перед тими, що на нас спровадили Талерґоф''... В числі, що появилося отсе за квітень, є стаття „Што народ ма з сейму?", декілька нецікавих заміток (м. ін. замітка п. з. „Зміна ржонду'') і кілька дрібних новинок. На першій сторінці „Лемка'' є малюнок, „што представят хвопского ґенерала Косцюшка, котрі то зробіл революцію преців наїздникам нашой Отчини''. В такій шаті і з таким змістом вибирається краківський „Лемко" на підбій Лемківщини. Шкода грошей і заходу!

„НА ГОРОДІ БУЗИНА — НА ВОЛИНІ ПЕВНИЙ".

Як далеко може упідлитися людина, вказує такий дрібний епізод:

„Земя Волинська", описуючи державне свято Польщі 3-го мая, закинула петлюрівцям, що їхня „Рідна Хата" в Луцьку не вивісила в тім дни державного прапору на своєму помешканні. Ця одна стрічка невдоволення хазяїнів затривожила петлюрівців і вони, аби не стратити ласки у панів, висунули на свою оборону найбільшу гармату. Сам Петро, Певний, ред. „Української Ниви", за своїм власним підписом, вилаявши Українців за їх співання „Не пора, не пора", взявся доказувати, що прапору не вивішено на помешканню „Рідної Хати", тому, що хата ще не зремонтована, що в агалі справа співжиття між Поляками й Українцями виявляється не в прапорах, а в чомусь иншому, а вкінці для підкріплення своїх виводів докотився до такої заяви: „Свою відданість польсько-українській згоді ми заманіфестували під Замостям, брали участь у „Цудзі над Віслов", і неодин з нас в історичні дні Польщі ішов до Бельведеру, коли провадився штурм ендецької бастилі. Окропили ми свою братерську приязнь на бойових полях, де йшла боротьба за життя Польщі й України. Цю братерську згоду ми переховали й надалі і доказом її були на відкритті „Рідної Хати" гимн речипосполитої й українського народу, — ті гимни, які товаришили нам на полях бойовищ та які вперше почуло громадянство Волині в українській установі".

Всякі бувають яничари й зрадники, але всіх їх перевисшає польський наймит.

ОРҐАНІЗУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ МУЗЕЙ.

В Харкові незабаром має зорганізуватися перший на Україні технічний музей. Основна мета його — дати всю історію розвитку та виявити сучасний стан технічних досліднень промисловости. Музей має висвітлити історію та сучасний стан матеріяльної бази соціялістичного будівництва. Особливу увагу звернеться на соціялістичне будівництво, на нове будівництво.

На думку орґанізаторів музей має бути науково-дослідницьким марксистським центром для вивчення техніки на Україні по окремим галузям промисловости.

Музей матиме крім того історичний архів, де збиратимуться всі матеріяли та документи з історії української промисловости. Він матиме філії по важніших промислових центрах України.

СЕЛЯНСЬКІ СТРАЙКИ В РАВЩИНІ.

В равському повіті вибух дня 9. травня рільний страйк в селі Деби, а вже того самого дня прилучилося до страйку 23 села. Застрайкували не лише рільні робітники, але також лісові і служба по фільварках. На 7 фільварках станула всяка праця. Причиною страйку був нечуваний визиск рільних і лісових робітників, яким за робучий день, що тревав від сходу сонця до самого вечера, платили пересічно 2 золотих, що не вистарчало навіть на прохарчування. Робітники звернулися до дідичів з доманганням підвищення платні, 8-год. робучого дня, обезпечення в касі хорих і признання Професійної Спілки рільних робітників. Дідичі відбули нараду зі старостою, а цей, покликавши до себе делеґатів робітників, приказав їх арештувати. У відповідь на це відповіли робітники 23 сіл проголошенням страйку.

Як доносять часописи, прийшло вже до сутичок між місцевими рільними робітниками і спровадженими дідичами страйколомами, які то сутички „зліквідувала" поліція. Було багато арештовань. Арештованих перевезено до львівської тюрми. Мимо всього страйкуючі держаться бадьоро.

ЗАТВЕРДЖЕНО ПЯТИРІЧКУ В ПИТАННЯХ ПРАЦІ.

Колеґія Наркомпраці затвердила пятирічний плян у питаннях праці. Наркомпраці вважає, що на протязі 5 років число трудящих на виробництві та в установах на Україні зросте на 26.7%. Скількість безробітних за цей час, за розрахунками Наркомпраці, зменшиться тільки на 9.7%, бо приплив зайвої сили з сіл до міст треватиме далі.

Пятирічний плян намічає значно посилати допомогу безробітним. Особливо передбачається посилати трудові форми цієї допомоги. Тепер трудову допомогу одержують тільки 21.6% безробітних. На кінець пятиріччя трудові форми допомоги охохплять 46.5% усіх безробітних.

Протягом пяти років передбачається також значно поліпшити постановку охорони праці та техніки безпеки й посилити робітниче житлове будівництво. На заходи до поліпшення техніки безпеки за 5 років витратиться 150 міл. карб., а на робітниче житлобудівництво 982 міл. крб. Ця сума дозволить довести норму житлоплощі середнім числом до 7 кв. метрів на душу робітничого населення.

Реальна заробітна плата зросте на Україні за 5 років середнім числом на 51.5%. Передбачається також провести уніфікацію заробітної плати службовців, що дозволить підтягти зарплату відсталих груп працівників соціяльно-культурних установ та низового радянського апарату, не менш, ніж до 90% зарплати промислових робітників.

МОСКВА ЗБИРАЄ ВІЙСЬКА НА КИТАЙСЬКОМУ КОРДОНІ

СТАНОВИЩЕ ЯПОНІЇ НЕ ВИЯСНЕНЕ. ҐЕНЕРАЛ ФЕНҐ КОНЦЕНТРУЄ СВОЇ ВІЙСЬКА НА ПІВНОЧІ КИТАЮ, СПОДІВАЮЧИСЬ НА ПІДТРИМКУ МОСКВИ.

ШАНҐАЙ (Китай), 17. червня. — Хоч не підтвердилися відомости про перехід радянських військ на китайську територію в Монголії, всеж є певним, що большевики концентрують свої війська на китайському кордоні. Особливо багато війск скупчено у Владивостоці. Думають, що большевики скористуються правом Портсмутського російсько-японського мирового договору, по якому Росія може в Манджурії тримати 25,000 свого війська для охорони російсько-китайської залізниці.

Поки ще не виянено, яке становище займе Японія в разі як виникне китайсько-російська сутичка в північній Манджурії, бо головне завдання Японії піддержувати всіма силами спокій у південній Манджурії, де вона має поле для своєї торговельно-фінансової діяльности.

Ґенерал Фенґ, який виступив проти кантонського уряду, був заявив, що лишає свою боротьбу й виїздить за межі Китаю. Але тепер виянилося, що він подався ближче до російського кордону, де збирає для себе армію, очевидно сподіваючись на допомогу большевиків.

„ЖОВТА ПТИЦЯ" В ПАРИЖІ.

ПЕРШИЙ ФРАНЦУСЬКИЙ ЛІТАК, ЩО ПЕРЕЛЕТІВ ОКЕАН, ДОЛЕТІВ ДО ПАРИЖА.

ПАРИЖ (Франція), 17. червня. — Французький літак „Жовта Птиця", що на своїй пути з Америки до Парижа змушений був сісти в Еспанії ізза браку газоліни, вчора прилетів на париське летниче поле. Це перший французький літак, який успішно перелетів з Америки до Франції.

Десятки тисяч народу й представники правительства витали французьких героїв, а разом з ними й американського юнака Шрайбера, що прилетів „зайцем".

НЕ ТАК, ЯК ЖДАЛОСЯ.

ЛОНДОН НЕ ЗАДОВОЛЕНИЙ ПЕРШИМ ПОБАЧЕННЯМ ДОСА З МЕК ДОНАЛДОМ. НЕМА ОФІЦІЙНОГО ЗАПРОШЕННЯ МЕК ДОНАЛДА ПРИЇХАТИ ДО АМЕРИКИ.

ЛОНДОН (Англія), 17. червня. — Після врочистого приняття королем нового американського амбасадора, Доса, відбулося побачення його з премієром Мек Доналдом. Від цього побачення анґлійська преса й громадянство чекали відразу опреділення дальшої політики Америки та Анґлії, яка буде направлена до тіснішого порозуміння цих держав.

Але тепер покищо наступило розчарування, бо по перше, Дос не передав запрошення від американського уряду Мек Доналдови приїхати до Америки для зустрічі з президентом Гувером, а по друге, не було розмови про военно-морське порозуміння впершу чергу між Америкою та Анґлією, бо Дос говорив про загальне порозуміння головніших морських держав. Всі переконані, що колиб впершу чергу Америка та Анґлія порозумілися між собою, тоді вже инші держави скорше присталиб до цього порозуміння.

Потішають себе ще тим, що завтра підчас бенкетів буде нагода Мек Доналдови та Досови висловитися більше про напрям їх дальшої політики в американсько-анґлійських взаємовідносинах. Тоді може буде розвіяне те розчарування, яке залишилося від першого побачення посла з премієром.

РОБЛЯТЬ ОДНАКОВО.

МЕТОДИ ІМПЕРІЯЛІЗМІВ ОДНІ Й ТІСАМІ.

МОСКВА (СССР), 17. червня. — Не зважаючи на ріжні завдання, які собі ставлять анґлійський та московський імперіялізм, методи їх однакові. Анґлія виховує у своїх школах та університетах індуських правителів на вірних слуг британської імперії, а таксамо й Москва виховує собі вірних слуг з синів ріжних бувших правителів азійських народів.

Ще в царські часи син бухарського шаха був післаний до Москви для студій. Тепер він має 20 літ віку. Батько його, позбавлений престола, перебуває в Афґаністані, де за допомогою Габібули орґанізує свої повстанчі відділи, що борються проти большевиків в Бухарі. Тепер син виступив з листом проти свого батька, заявляючи, що він служить реакції, а син хоче служити поступови й свободі. Тому, коли стрінеться зі своїм батьком, то стрінеться, як з ворогом. Притім додає, що справа боротьби в Бухарі проти Москви є безнадійною, бо це значить боротися проти 140,000,000 населення Радянщини.

ЗАГИНУВ НА БЕЗМОТОРОВОМУ ЛІТАКУ.

КЕНІНСБЕРҐ (Німеччина), 17. червня. — Відомий німецький летун Шульц, що з 1924 року літає на безмоторових літаках, на яких він установив кілька світових рекордів височини, віддалі й часу лету, загинув в місті Штум. Причиною загибелі став нещасливий поворот, при якому відломилися крила літака. Літак упав з височини 150 стіп. Сам летун Шульц і пасажир Бруно Кайзер згинули відразу.

ВІДТЯГАЮТЬ ЛЕТ ДО АМЕРИКИ.

ФРІДРІХСГАФЕН (Німеччина), 17. червня. — Стало відомо, що лет „Ґрафа Цепеліна" до Америки відложено на час повороту його з лету навколо землі, який він роспічне 15 липня.

Майбаховська моторова компанія, яка ставила свої мотори на цепелін, заявляє, що для неї залишається й досі секретом причина зіпсуття моторів „Графа Цеепліна", коли він летів до Америки. Одно лише вона установила, що зіпсувалися частини моторів, які були уставлені кимсь при невідомій для компанії направі моторів. Ці частини вироблені десь в иншій моторовій фабриці.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Oorder.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

МЕНШОСТИ БЕЗ ОБОРОНЦЯ

Недавно тому передруковано в нашім органі знамениту статтю з ліберального англійського органу „Ди Менчестер Вікли", в якій обговорено положення Українців і Білорусинів під Польщею. Українці й Білорусини, які опинилися під Польщею, є, як відомо, національними більшостями на тих землях, які замешкують компактною масою. Число їх доходить до девяти міліонів, себто становить малощо не третину цілого населення Польщі. Мимо цього Українців і Білорусинів зараховано до т. зв. національних меншин, до яких в Польщі належать Німці, Литовці і Чехи.

Таких національних меншин, що відорвані від матірного пня і прилучені до чужих держав, є в Европі більше. Обнимають вони на загал понад 40,000,000 населення, але у поодиноких випадках ні одна з тих національних меншин не дорівнює числом навіть половини Українців під Польщею. Дотого кожда національна меншість, яка опинилася в чужій, ворожій державі, має свого оборонця. Є ним рідна держава. Одні тільки Українці і Білорусини лишилися сиротами. За ними нема кому обстати. Їх нема кому боронити на міжнародній полі; особливо перед Лігою Націй, яка взяла на себе обовязок дбати про охорону національних меншин.

Це було можна найкраще зауважити підчас нарад послідної сесії Ради Ліги Націй, яка застановлялася над справою охорони меншин. Найбільше скористала при тих нарадах німецька меншість в Польщі, бо вона мала за собою німецького міністра справ закордонних Штреземана і німецьку державу. Вправді Штреземан відгрожувався на попереднім засіданню, що видвигне справу охорони національних меншин в цілій повні; він це й тепер заповідав, що видвигне це питання. Але ми бачимо, що це тільки погроза, звернена в сторону Польщі, від якої Штреземан може в кождій хвилі відступити, як тільки здобуде для німецької меншости в Польщі більші права. Одинока надія Українців спочиває хіба в руках канадійських наших братів, які можуть далі впливати у великій мірі на представника Канади, щоби він не відступив від свого проекту охорони національних меншин та видвигнув перед Лігою те мучеництво, яке приходиться переживати під Польщею Українцям і Білорусинам. Думаємо, що тепер є краща надія, що та справа вдасться, бо до влади в Анґлії прийшла Партія Праці. А вона хіба не вишле до Ліги Націй цього рода представника як Чемберлейна, який, замісць брати національні меншини в оборону, давав їм виклади льояльности супроти тих держав, що їх гнетуть. Те саме зробив тепер Бріян. Ще один доказ, що одинока опора і надія поневолених лежить тільки у їх власній силі.

В. Богуш.

ПРОБЛЄМА ГОСПОДАРСЬКОЇ САМОВИСТАРЧАЛЬНОСТИ ПОЛЬЩІ, РОСІЇ ТА УКРАЇНИ

(5)

Зновуж через балтійські порти довозилася бавовна, машини й всяке устаткованя для російських фабрик та заводів. Інша річ, що царський уряд дуже визискував Україну, як також Північний Кавказ (Біларусь, Закаспійські країни, а почасти й Закавказські за винятком експорту бакинської нафти та грузинського манґану брали власне дуже малу участь у довозі та вивозі) на полі зовнішного торгу. Так Україна що року перед війною вивозила на 170 до 180 міліонів дол., а довозила всього на 60 до 70 міл. дол., себто давала коло 100 міл. дол. активу, який Росія й використовувала почасти для виплати закордонних довгів, а почасти для імпорту устатковання та технічної сировини для своєї промисловости, бо увесь імперський зовніщний торг давав лише 50—60 міл. дол. активу, себто власне Росія мала значний пасивний торговельний біланс. Це саме відбувається й за панування большевицької влади, бо Совітська Україна вивозить нині на 70—80 міл. дол., а довозить на 30—40 міл. дол., себто дає коло 40 міл. дол. активу, який і використовує Совітська Росія (зовнішний торг Совітського Союзу дав у минулому році навіть 60 міл. дол. пасиву та взагалі виносить лише 35% передвоєнного), закуповуючи коштом України машини, бавовну, устатковання і т. д. для потреб російської промисловости.

Але найбільше галасують російські червоні й білі імперіялісти про це, що Росія не може обійтися без українського вугля, залізної руди, цукру, збіжжа та почасти без української металюрґії (продукція криці та чавуну). І справді, до війни, як і тепер, Україна добувала чи добуває 80—85% вугля та 60—65% залізної руди, продукувала й продукує 70—75% чавуну та криці, 85% цукру та значну скількість збіжа, тютюну, спирту і т. д. Тимчасом забувається, що 60—70% вугля, руди, чавуну й криці споживала сама Україна, а решту вивозила не лише до Росії але дещо також за кордон. Так само до 90 українського експортового збіжжа вивозилося за кордон й лише тепер Москва примусово що року викачує з України по дешевим цінам 1—2 міл. тон збіжжа для прохарчування міського населення, бо в Совітській Росії нині взагалі зернова продукція зменшилася на 8 міл. тон. супроти 1913. Без українського цукру Росія справді обійтися не може, але Україна ніколи не відмовиться вивозити його до Росії чи до інших країн. Так само Росія зможе завжди закупити на Україні потрібний їй вугіль чи руду. Адже в свою чергу Україна довший час ще потрібуватиме текстильних виробів, лісових матеріялів тощо, які шляхом виміну буде закуповувати у значній кількости в Росії, бо на Україні текстильної індустрії немає, а лісів дуже мало. Крім того з часом Росія за допомогою чужоземного капіталу так побільшить видобуток руди на своїх теренах (Урал, Сибір тощо) і зможе утворити таку металюрґію, що цілком не потрібуватиме ні українського вугля, ні руди, ні чавуну чи криці.

Адже на Україні важку індустрію утворив саме чужоземний капітал. Але він не був зацікавлений в утворенню української машинобудівельної та метальообробної промисловости, а тому на Україні вони розвинені дуже мало. Тимчасом російський капітал витворив значну свою метальообробну та машинобудівельну індустрію в Росії (вона давала й дає понад 60% всеї продукції Союзу, тоді як Україна давала до війни 36%, а тепер лише 31% усіх виробів з металю), а саме переважно у Ленінграді та Москві, використовуючи український вугіль та залізну руду, як також почасти крицю та чавун. Себто в Росії була утворена ця промисловість досить штучно, бо в Ленінграді нема ні вугля ні залізної руди, а коло Москви нема залізної руди та мало вугля. Отже завданням Росії у будуччині є утворити свою металюрґію на Уралі та Сибіру, що вже й робить совітська влада, як ми це побачимо далі, та поширити добування руди на Уралі, а вугля у Кузнецькому та Підмосковному вугільних районах, що теж вже робиться. Тоді й ленінградська та московська машинобудівельна чи метальообробна індустрія будуть мати власну базу для свого розвитку. До тогож часу Україна звичайно не відмовиться довозити певну скількість свого чавуну та криці, як також вугля та руди. Крім того не треба забувати, що Ленінград до війни споживав переважно закордонний вугіль (англійський), а Урал замісць вугля уживає дрова, бо Росія, як відомо, взагалі посідає величезну лісову площу.

Нарешті Росіяни звичайно не бажають примиритися з утратою Закавказької бакинської та північнокавказької грозченської нафти. Передусім треба сконстатувати, що й без них Росія нині добуває 1.8—2 міл. тон нафти. Крім того совітська влада тепер вивозить понад 2.7 міл. тон нафти (переважно бакинської) себто для власних потреб Росії необхідно буде закуповувати в Баку всього 2—3 міл. тон (інші 3—4 міл. тон споживають Україна, Північний Кавказ і т. д.), поки вона не поширить добування власної нафти. Так само з відділенням Узбеністану Росія втратить ту бавовну, яка є почасти базою російської текстильної індустрії, даючи їй 40—50% всеї потрібної бавовни. Проте не треба забувати, що ніхтож не заборонить Росії купувати та довозити бавовну з тих країн, з яких вона забажає. Отже, як то є й тепер, Росія зможе довозити собі бавовну, як з Узбеністану, так й з інших країн. Адже закуповує Совітська Росія велику скількість бавовни також у Злучених Державах та Єгипті.

Звісно, з відділенням від Росії цілого ряду країн, вона безперечно зазнає деякої шкоди, особливо тому, що позбавиться можливости їх визискувати шляхом стягання надмірних податків, як також не буде в стані викачувати з них усякі ресурси через певну політику у зовнішньому та головне у внутрішньому торзі, себто, коротко кажучи, втратить ґрунт для своєї кольоніяльної політики. Це так! Проте етнографічна Росія, як це ми покажемо в окремій табелі, має всі підстави для свого господарського розвитку на засобах самовистарчальности. Мало того, саме тоді вона доцільно та в потрібній мірі розвине ріжні галузи своєї промисловости, як також належним способом піднесе свою сільсько-господарську продукцію, дбаючи в першу чергу про задоволення потреб свого величезного внутрішного ринку. Разом з тим лише тоді на Сході Европи настане сталий мир та витвориться рівновага сил, яка забезпечить усім східньо-европейським державам можливість внутрішної консолідації, що в свою чергу причиниться до нормального розвитку Східньої Европи та дасть їй можливість відновити свою ролю у світовому господарському життю.

	Етнографічна Білорусь	Совітська Україна з Кримом	Північний Кавказ з Далестаном	Закавказька федерація	Етнограф. Росія	Закаспійські Республики
Простір в міл. кв. кіл.	0,19	0,43	0,34	0,19	16,5	3,5
Населення в міл. душ	8,2	30,6	8.8	6,1	85,0	13,2
З того в міліонах:	6,7 Білорусів	24,88 Українців	3,8 Україн. 3,4 Росіян	1.9 Грузинів 1,6 Вірмен 1,6 Турків	68,0 Росіян	6,0 Киргізів 3,5 Узбеків 1.3 Турко-Татар
На кільометр припадає душ	43	71	26	32	5,2 в Евр. 27 в Азії 2	3.8
Засівна площа в міл. гектарів	4,6	23,7	9,3	2,3	5,6	4,5
Продукція в міліон. сотн.: пшениці	2,3	48,6	45,2	6,0	83	16,8
жита	16,4	60,5	5,7	0,4	143	0,8
ячменю	3	28	15,5	3,4	16	2
вівса	8,5	13,8	1,4	0,6	85	1,5
Разом всіх чотирох зернових культур	30,2	150,9	67,8	10,4	327	21,4
Засівна площа під ними	3,6	16,2	7,2	1,2	38	2,6
Гектар дає сотнарів врожаю	8,3	9,2	9,4	8,6	8,6	8,2
Продукція в міліон. сотн.: барaболі	60	145	13	9	370	10
кукурудзи	0,2	25,6	13,4	5,6	1,2	2,5
гречки	0,9	5,6	—	—	7,2	—
проса	0,3	9,7	2,5	—	22	2.4
Продукція цукру в міл. сотнарів	2,2	9,2	0,2	—	1,6	0.1
Кількість веретен в в міл. штук	0,1	0.3	—	0,2	7,2	0,1
Засівна площа в міл. гект. під: соняшником	0,03	0,85	0,92	0,02	0,95	0,1
коноплею	0,08	0,18	0,02	—	0,6	1,01
льоном	0,05	0.07	0,05	—	1,2	0,02
бавовною	—	—	—	0,13	—	0,65
Кількість в міліон.: коний	1,2	4,6	1,7	1,1	14	2,5
рогатої худоби	3,2	8,7	4,7	3,2	30	5,8
свиней	1,8	4,8	1,3	0,9	11	0,4
овець	0,9	10	5,8	3	52	12
Добування в міл. тон: вугля	—	26,7	2.4	1,3	5,8	—
залізної руди	—	4,5	—	—	2,4	—
манґану	—	0,2	—	0,6	—	—
нафти	—	—	2,3	7,5	1,8	0,2
Продукція в міліон. тон: криці	—	2,6	—	—	0,9	—
чавуну	—	2,7	—	—	1,0	

Передовсім доводиться сконстатувати, що Росія навіть нині продукує цілком вистарчаючу скількість зернових хлібів, а саме на душу населення коло 3.9 сотнарів, не зважаючи на те, що в обставинах большевицького панування значно впала врожайність землі (майже на 1 сотнар з гектара), а крім того селяне неохоче збільшують засівну площу під зерновими хлібами та не в стані поліпшувати своє господарство на ґрунті тої політики, яку провадить большевицька влада. Тому саме Росія позбавлена тепер можливости вивозити свій хліб за кордон. Так само дуже зменшилась продукція зернових хлібів на Україні та Північному Кавказі (особливо пшениці та ячменю, які вивозились до війни переважно з Південної України та Кубані), хоч і тепер Україна продукує на душу 4.8 сотн. збіжжа, а Північний Кавказ навіть 7.6 сотнарів. Тому Москва й стягає з них що року 35—40 міл. сотн. для прохарчовання міського населення. Проте не треба забувати, що саме Білорусь. Закавказькі републики та Закаспійські продукують дуже мало зернових хлібів, себто значна частина українського хліба вивозиться до Білоруси, північно-кавказького до закавказької федерації, а сибірського до Закавказьких републик. Отже етноґрафічна Росія власне дуже мало довозить хліба з України та з Північного Кавказу.

Цілком зрозуміло, що в будуччині, побільшивши засівну площу та головне, піднісши врожайність до 14—15 сотн. з гектара, Росія буде знову навіть вивозити хліб не в меншому, а може навіть в більшому розмірі як до війни. Звичайно, Україна та Північний Кавказ таксамо зможуть вивозити збіжжа за кордон, якщо настануть там сприятливі умови для розвитку хліборобської продукції, бо в умовах пролетарської диктатури продукція пшениці та ячменю впала на 25—30% супроти 1913/14 р.

Далі з табелі ясно, що скотарство в Росії знаходиться з кращому стані, ніж по інших країнах. Пояснюється це тим, що на Україні та Північному Кавказі найдовше лютувала громадянська війна, а боротьба їх за власну державність причинилася до того, що російська большевицька та реставраційні армії Денікіна чи Вранґеля саме тут довший час винищували коней, рогату худобу, свиней і овець шляхом реквізицій тощо, змагаючись за владу поміж собою, а також поборюючи національні уряди України, Дону та Кубані.

Нарешті кидається в очі, що Росія справді має дуже замалу важку індустрію навіть у порівнанню з Україною, не кажучи вже про деякі европейські держави. Сталося це тому, що чужоземний капітал в першу чергу саме на Україні, а почасти на терені Закавказьких републик налагодив добування вугля, нафти та руд, як також утворив українську металюрґію. Тимчасом в Росії природні богацтва ще більші за українські, себто з часом Росія зможе розвинути свою важку індустрію за допомогою чужоземного капіталу ще потужнішу за українську. Це вже й робить совітський уряд, бо протягом пяти років в Росії добування вугля піднесеться з 5.8 міл. тон до 14—15 міл. тон або майже втричі. Тимчасом на Україні добування вугля побільшиться з 26.7 міл. тон лише до 50—52 міл. тон. Себто через пять років Росія добуватиме вже пяту частину всього вугілля в Союзі, а не шосту, як є це тепер. Так само за цей час в Росії втричі побільшиться продукція чавуну та криці, себто питома вага української металюргії впаде з 70—75% до 65—60%. Значно піднесеться (на 90—100%) також добування залізної руди та нафти саме в Росії, а тому вона значно унезалежниться від України та Закавказької федерації. Ми вже не кажемо про російську машинобудівельну та метальообробну промисловість, бо вона й тепер перевисшує українську в двічі (по інших теренах цих галузів індустрії і взагалі нема), а через пять років Росія даватиме машини та метальообробів навіть втричі більше. Пояснюється це тим, що большевицька влада дбає переважно про індустріялізацію Росії, дуже мало дбає про Україну, а ще менше про інші републики. Не треба теж забувати, що Росія добуває чимало кольорових металів (плятину, золото, мідь, олово, цинк і т. д.), що звичайно дуже сприяє розвиткові певного метальообробництва.

Так само російська легка індустрія за винятком цукрової значно більш розвинена, як українська, а через пять років буде перевищувати останню у 3—4 рази, тоді як Росія не має навіть в тричі більше населення, як Совітська Україна. Отже лише російські імперіялісти можуть твердити, що етнографічна Росія не в стані розвиватися на засаді самовистарчальности, якщо від неї відділяться вище названі національні республики, а особливо Україна та Закавказька федерація. Ні, як це ми матимемо нагоду показати далі, Росія навіть у порівнанні з деякими іншими країнами має всі підстави для свого господарського розвитку на засаді самовистарчальности. Звичайно, нема на світі країн, якіб посідали цілковиту господарську самовистарчальність, а навпаки, всі країни відограють ту чи іншу ролю у світовому господарстві. Адже навіть така країна, як Злучені Держави, особливо нині не в стані розвиватися без торговельного обміну з іншими країнами світу. Тимчасом етноґрафічна Росія має величезні природні багацтва, необмежений простір та дуже великий внутрішний ринок для збуту виробів власної індустрії. Мало того, вона зможе в будуччині відогравати й належну їй ролю не лише у світовому торзі взагалі, але також у торговельному обміні з іншими східньо-европейськими країнами на підставі взаїмного господарського співробітництва з ними.

в) Господарська самовистарчальність Білоруси, Північного Кавказу, Закавказької Федерації та Закаспійської Спілки.

Навпаки, цілком слушно виникає запитання, чи зможуть істнувати ті всі національні держави, що тепер знаходяться у тій чи іншій залежности від Совітської Росії. Передусім необхідно зазначити, що Закавказькі Републики, себто Грузія, Азербайджан, та Вірменія вже істнували протягом 1918—1920 р. як незалежні держави, наочно доказавши, що вони зможуть розвиватися також у будуччині, бо посідають чималі природні багацтва (нафта, вуголь, манґан, мідь, цинк, олово та інші металі й мінерали, як також бавовну, для розвитку важкої та легкої індустрії). Крім того в будуччині вони безперечно піднесуть своє скотарство та хліборобство (зокрема продукцію шовку, тютюну, чаю, рижу, цукру, вина та овочів), а також, маючи чималу лісову площу, налагодять деревообробну промисловість. Нині там швидким темпом зростає текстильна промисловість, переробляючи не лише бавовну, але також вовну та шовк.

(Дальше буде).

Др. Остап Грицай.

НАРОДИ В БОРОТЬБІ ЗА ВОЛЮ

(11)

III. Нідерлянди й Филип II.

Сміливці, що довершили обсади міста Бріель, це були т. зв. „морські Ґези"; вони рекрутувалися з кол нідерляндських утікачів й горіли непримиримою ненавистю до всього, що було еспанське й католицьке. На стяжці капелюхів виднів у них напис: „Liever Turx dan Paus" (красше Турок, ніж папа), а одним з їх найсміливіших ватажків був родич Вільгельма, шляхтич де ля Марк. В них було 24 малих кораблів, а мужви всього 300 чоловіка. Здобувши місто, вони понищили католицькі собори, тут і замучили на смерть 13 духовників, акт зайвої жорстокости, несимпатичний передовсім самому Вільгельмові, з яким ці Ґези моря не були в порозумінню, наступаючи на Бріель. Колиж тодішній еспанський губератор північних провінцій Нідерляндів, граф Боссу, вирушив зараз проти революціонерів з метою відібрати їм Бріель, то це йому не вдалося, після чого він наступив на ворожий Еспанцям Ротердам і вимордував тут 400 людей. Але це не відстрашило инші міста від союзу з революціонерами, а навпаки. За приміром міста Бріель пішло в першу чергу важне місто Флісcінґен (Vlissingen) на острові Вальхерен, прогнало королівську залогу, а далі міста Дортрехт, Гарлем, Лейден, Ґауда, Алькмар, Горн та цілий ряд инших в північній частині краю — що становить сьогодня властиву Голяндію — провінції, якої жителі були здебільшого протестантські і союзники Вільгельма у протиставленню до більш католицького півдня (теперішньої Бельґії). Ті зворохоблені північні провінції проголосили тепер своїм намісником знову Вільгельма — він був ним тут за Марґарети — вибрали плебісцитом нову владу і зобовязалися боронити всі свої права проти затій еспанского режіму, зокремаж своє право на свобідне віроісповідання. Шкода тільки, що іменуючи Вільгельма своїм намісником, вони зазначили, що він намісник „Його Величности короля", значить про повну незалежність від Еспанії ще не думали, суверенність Филипа признавали, а домагалися тільки вибраного собою намісника, своїх урядовців і свободи віри. Нехай, що й такі постуляти зробили на еспанський уряд велике враження, а король повелів Альбі зліквідувати оконечно проєкт нового податку. Колиж Альба скликав провінційний сойм Голянду до міста Ґаґ, то сойм зібрався в назначений день не тут, тільки в місті Дортрехт, ідучи в цьому за покликом Вільгельма. Тут учасники сойму зобовязалися подбати про гроші на військо, що його тепер вербував в Німеччині Вільгельм, визнали його королівським намісником провінцій; Голянду, Зелянду, Ітрехту і зах. Фрізлянду, а Вільгельм сам зобовязався не робити нічого без відома сойму. І колиб саме тепер инші північні провінції та всі південні були зсолідаризувалися з тими, що були заступлені на соймі в Ґаґ, то революційний терен бувби поширився на ввесь край. І можна було на хвилю думати, що так воно і справді, бо міжтим на півдні обсадив брат Вільгельма, Людвик, твердиню Монс (Берґен). Але проти нього рушив зараз син Альби, а Вільгельм, який спішив братові з допомогою, не міг удіяти нічого, бо звербоване ним військо наємників-салдатів зворохобилося проти нього і примусило його відступати, населенняж південних провінцій не гадало ще зриватися проти Филипа. Вільгельм, повний розпуки, вернувся до Голянду, а місто Монс піддалося Еспанцям, після чого лютувала тут 11 місяців „Крівава Рада".

А молодий Альба двигнувся тепер на північ, щоб покарати провінцію Голянд за вірність, виявлену Вільгельмові.

Найперше піддалося йому тут мале Нарден, — на схід від Амстердаму — одержавши запевнення королівського помилування. Але коли 500 нарденських мужів явилося в головнім соборі, щоб заприсягнути Филипові вірність, Еспанці кинулися на них і вимордували всіх до одного! Місто Гарлем боронилося із силою розпуки проти невмолимого ворога. А коли врешті, примушене голодом, мусіло здатися, Еспанці вимордували тут 1400 людей, а 300 втопили в морі. Довгі часи опісля стояло місто руїною. Затеж геройська оборона міста Алькмар, — під проводом самого Вільгельма — підчас якої одного дня згинуло 1000 Еспанців, — довела ворога вкінці до того, що він від облоги відступив. А блискуча перемога на морі, добута „Ґезами моря" над еспанською фльотою д. 11. X. 1573., (причім еспанський адмірал і намісник попав в руки ворохобників), двигнула знову революційного духа в найкрасших синів народу. Так догосподарившись до того, що дотеперішня війна з Нідерляндцями поглотила вже суму 120 міліонів ґульденів, а ще непокриті видатки на військо наросли знову на 20 міліонів, „крівавий князь" Альба сам попрохав димісії в короля і виїхав з Бріссель **д. 18. XII. 1573,** добувши слави одного з найлютіших катів, яких знає історія людства.

Але і його насильства не здавили духа свободи. Затеж революційна стихія, хоч і як пиняво та нерівномірно розбуджувана в народі чужинецьким режімом, кріпшала згодом щораз дужше.

Конець буд

Передбачуючий. — Пишеш двічі на день до жінки. То знаю, що це любов!

— Бо жінка перед від'їздом сказала мені, що вернеться зараз, колиб не дістала листа від мене. А прецінь дуже легко лист може загубитися на почті.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

СКРІПЛЮЙМО СВОЇ НАЦІОНАЛЬНІ РЯДИ.

Буває, що я нераз потону в своїх думках про Рідний Край, і, роздумуючи над його тяжкою долею, пролю не одну кроплину сліз. Думається мені тоді, чому наш нарід такий нещасливий, чому він не здобув собі волі, коли для того була нагода. Але негайно починаю потішати себе, що нема чого зважати на минулі невдачі. Що було, не вернеться. Треба думати про сучасне та майбутнє. Отож я не стану дошукуватися причин наших минулих невдач, бо думаю, що про них скажуть инші люди та історики, що будуть писати історію визвольних змагань українського народу. На помилках сучасности будуть вчитися наші будучі покоління, що станугь до праці над створенням української незалежної держави.

Тут я хочу звернути увагу на те, що серед нас усе чується один і тойже клич: геть партійність, геть гуртковщину, не ставмо особистих та партійних інтересів вище загально-національних. І якось воно дивно буває, що ті, хто найсильніше про це кричить, самі тримаються міцно свого особистого та гурткового „Я". Вони все хочуть створити щось „своє власне", чому всі инші підпорядкувалисяб. Це знову нішо инше, як та сама гуртковщина, проти котрої вони нібито протестують.

У той самий час ворог нищить український нарід, не перебираючи, хто до якої партії належить. Тому й нам треба не так старатися, щоб створити нову партію, як обєднатися хочби лише на одному пункті програми нашої визвольної боротьби, приміром, хочби для піддержування тої революційно-визвольної боротьби, яка ведеться під прапором УВО.

Мусимо раз на завжди навчитися, що обєднання наше мусить бути не на словах, але на ділі, щоби спільними силами з Рідним Краєм боротися проти всіх окупантів українських земель, хтоб вони не були: червоні, чи чорні, Москалі, Поляки, Румуни, чи Чехи. Ми нібито плачемо над долею нашого Рідного Краю,ніби розуміємо, за що він приніс такі великі жертви й нібито щиро бідкаємося над його долею та стараємося йому допомогти. На жаль, більшість з нас це робить лише на словах, бо на ділі завжди знаходить якусь причину, щоби відхилитися від фактичної допомоги, коли її треба дати.

Нам треба пособляти своєму Рідному Краєви в його визвольній боротьбі, нам не вільно лишатися пасивними, бо хто тихо сидить, той пособляє ворогові нищити наш край. Хтоб не пішов під якимнебудь претекстом на службу до Москалів, Ляхів, Румунів чи Чехів, той хрунь. З такими явними й тайними хрунями ми багато таємо часу, коли числимося з ними, а міжтим вони повинні бути цілковито викинутими з лав українського загалу, бо через таких людей терпить вся нація. Позбавившись цих шашелів, що гризуть і точать українське національне тіло з середини, ми станемо сильнішими, скріплюючи в собі ідею Соборної й Самостійної Української Держави.

Коли ми будемо єднати лише чесних і характерних осіб, то я певний, що тоді ми виросемо на велику силу, яка зможе багато пособити визвольній боротьбі українського народу. Отже треба витворювати таку силу не шляхом обєднання ріжних груп, течій, партій і т. п., але шляхом підбору відповідних людей, груп та організацій до створення з них живої, активної сили борців. Перед нашим народом стоїть як перше завдання це розвязання клясових, чи яких инших соціяльних проблем, але створення своєї власної держави, яка забезпечилаб право на існування й розвій усім верствам українського народу. Тим більше не нам тут на еміґрації розвязувати ті клясові проблеми, як це роблять „оборонці", або не „боротися" за інтернаціональний пролетаріят, як це роблять большевики, бо наш рідний брат і ми самі ще стогнемо в кайданах неволі бездержавної нації.

Ті люди, що працюють при Обєднанню й його піддержують, стоять на правдивому шляху. Вони не диктують своєї волі Рідному Краєви. Вони не провадять клясової, чи якої иншої партійної боротьби. Не „вчать" Рідного Краю, які соціяльні реформи треба там робити. Бо вони добре знають, що поки український нарід не має своєї власної держави, не він буде на своїх землях переводити ті чи инші реформи, а їх будуть диктувати йому ті вороги, що посідають українські землі з українським народом. „Обєднання" знає, що поки нарід не має держави, він не може бавитися в ріжні теоретичні забавки клясового чи соціяльно-програмового характеру, але йому треба творити свою державу та підстави до існування такої держави.

Після сього „Обєднання" й направляє свою роботу. Робить, очевидно, стільки, на скільки у нього вистачає сил. Коли хто вважає, що „Обєднання" замало виконує своє завдання в справі допомоги визвольній боротьбі свого народу, той мусить сам стати в ряди активних працьовників „Обєднання". Творити якусь нову організацію, чи нові організації, це лише розбиває українські національні сили, а не скріплює їх.

Я вірю, що де є щирість і бажання щось робити спільними силами, там завжди зникнуть непотрібні роздори, бо розєднання наше, або постійне творення нових та все нових організацій є лише для того, щоби повалити старі, приводить лише до занепаду наших сил. Це потрібне й корисне лише для наших ворогів.

Отож обєднуймося біля Обєднання й через нього та з ним ведім допомогу Рідному Краєви в його визвольно-революційній боротьбі. Закладаймо відповідні місцеві кружки й через них та при помочи їх організуймо наш загал в єдиний український національний фронт, фронт визвольної боротьби.

Микола Давискиба,
Бостон, Масс.

—o—

ВІДПОВІДЬ КРАСНОВСЬКОМУ.

Щоби не ширилось баламутство, вказаним є подати слідуюче:

Ніде в статуті УНС нема сказаного, щоби його членови не вільно було бути делеґатом иншої орґанізації. Параграф 13. статута УНС каже, що делеґат не може бути „головним, начальним або місцевим урядником якоїнебудь иншої запомогової орґанізації або відділів тихже".

Коли на конвенції в Рочестер, 1925 р. було піднесено питання чи параграф 13. статута УНС також забороняє бути делеґатом иншої орґанізації, то головні урядники пояснили, що делеґат не уважається за якогонебудь урядника і тому член УНС може бути заразом делеґатом иншої запомогової орґанізації.

Головні урядники знали про те, бо мали на мене донос; Верифікаційна Комісія той донос читала і відділи, котрі мене делеґатом вибирали, дуже добре о тім наперед знали, але не могли іти проти прав статута.

Іван Мартинець.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Віче в справі будови памятника Т. Шевченка.

Цим повідомляю, що Комітет Будови Памятника Тарасови Шевченкови скликає загально громадянське віче на 4. липня ц. р. в Січовому Городі при девятій милі і „Деквіндер" ул. Тимсамим просається усі українські товариства і організації здержатись на той день з підприємствами, а взяти участь у цьому всегромадському вічу. Хай цей день стане днем спільної громадянської праці над збудуванням вище згаданого памятника. Комітет сподіється дістати позамісцевих бесідників ріжних угруповань. Між иншими будуть говорити: д-р Володимир Тимошенко, професор торговельної економії на Мишиґенському Університеті і п. Іван Яців, студент вищих юридичних наук на тому ж університеті.

За Комітет:
Т. Зарембський, голова.

—o—

ДІТРОЙТ (ГЕМТРЕМК), МИШИҐЕН.

Спростоване П. Чорноокого.

У справі дописи з Дітройту під наголовком Гетьманці в „пользу русских інвалідов", гр. Чорноокий повідомляє нас, що він не має нічого спільного з танцем, уладженим дня 26 мая с. р., про котрий згадується в дописі з Дітройту. Він довідався про танець допера з дописі. Він заявляє, що якби був знав про намір танцюристів, то він бувби певно зробив усе в своїй силі, щоби до сього не допустити, і свідомо не бувби зробив нічого з того, що згадується в дописі.

Щодо танцю, урядженого в Меколестер Гол дня 10. мая, то гр. Чорноокий пояснює, що ґазети вжили вислову, що танцюристи походять з ріжних частин Росії, але що в дописі, висланій до ґазет, він уживав не слова „російський", а „український". На доказ правдивости свого твердження п. Чорноокий може предложити копію дописи, яку він вислав до ґазет.

Отсим ті відомости простується.

ПОДЯКИ.

З глибини серця дякую У. Н. Союзови і його урядови за уділення мені 50 долярів з фонду запомогового. Най живе наш батько Союз і зростає в могутню силу на славу і потіху своїм дітям.

Теодор Макарик,
член УНС, від. 361, Ню Йорк.

—o—

Я, низше підписана, складаю сердечну подяку УНС та його урядникам за виплачення мені $400 посмертного по моїм мужові Петрові Крілю, членови 163 відділу УНС.

Катерина Кріль.

Доказ. Чоловік (у суперечці до жінки): Що, мене ти смієш називати боягузом, мене, що доказав таке, на що передтим не зважився ніякий мущина!?

Жінка: Щож це таке?

Чоловік: Я оженився з тобою!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за травень 1929 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Заровений Михайло.
В. 32. Бурлак Катерина.
В. 36. Мазурик Анна.
В. 63. Грабець Йосиф.
В. 67. Блащак Олекса.
В. 76. Дубова Анна, Ференц Іван, Кузмінський Осип.
В. 87. Нестор Іван.
В. 103. Коновалик Йосиф.
В. 104. Козак Катерина.
В. 111. Пишняк Семен.
В. 112. Дутковська Стефанія, Горак Анна, Іванчук Зофія.
В. 115. Войнович Ева.
В. 118. Волошин Юстина.
В. 124. Бобенко Михайло, Майкович Анна, Майкович Марія, Майкович Анастазія.
В. 126. Лопушанський Лука.
В. 130. Драков Петро.
В. 137. Хоміщак Марія.
В. 139. Ярмола Анна.
В. 142. Кицюк Йосиф, Родзінак Петро.
В. 146. Будка Антоніна.
В. 147. Пікель Микола.
В. 151. Камінець Ева, Пашко Текля.
В. 152. Присяжний Олекса.
В. 155. Кабай Юрій, Пачковський Михайло.
В. 161. Довжицька Катерина.
В. 163. Фесюк Катерина.
В. 168. Каліста Анна.
В. 190. Бурій Андрій, Дідюк Данило, Карпюк Анна.
В. 204. Карищин Михайло.
В. 207. Моравська Параскевія.
В. 217. Музика Семен, Ройко Іван.
В. 219. Ковалів Володимир.
В. 220. Сняданко Ольга.
В. 221. Коц Іван.
В. 235. Ватрал Михайло.
В. 239. Настасюк Дмитро, Пилипів Василь, Пилипів Катерина.
В. 252. Іванишин Стефан, Дрозт Іван.
В. 258. Батюк Михайло.
В. 268. Януш Дамян.
В. 269. Балецька Матильда.
В. 273. Кіцак Петро, Вайда Анастазія.
В. 276. Лях Олена.
В. 293. Василишин Яків.
В. 298. Закалужний Василь.
В. 299. Пришлівська Анна.
В. 307. Аркатин Анастазія.
В. 308. Мартиченко Олена, Мартиченко Матвій.
В. 322. Малецька Катерина.
В. 334. Гусак Марія.
В. 339. Плавяник Анна, Плавяник Теодор, Фуртак Анна, Вітів Анна.
В. 341. Хомик Дмитро, Хомик Ефрозина, Крижанівська Ефрозина.
В. 342. Дацько Петро.
В. 351. Тіч Павло, Стецюк Михайло.
В. 358. Воробель Северина.
В. 359. Гой Юстина.
В. 361. Федорик Параска.
В. 367. Ільків Константин.
В. 375. Василюк Василь.
В. 384. Остафій Анна, Остафій Тимко.
В. 400. Болюх Розалія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 3. Белей Михайло.
В. 8. Ковальчик Андрій.
В. 20. Бойко Яків, Герман Григорій, Лецин Василь, Поглод Стефан.
В. 43. Царнецький Віцентій, Єдинак Анна.
В. 44. Задубера Іван, Назар Іван, Назар Йосиф.
В. 62. Костишак Теодор, Панасюк Теодор.
В. 75. Чмир Марія, Гапа Теодор, Німа Михайло.
В. 78. Косінський Михайло, Пелех Іван.
В. 127. Пелихатий Денис.
В. 132. Кочкодан Володимир.
В. 147. Кобінець Михайло, Грабовська Марія, Кобінець Олена.
В. 149. Самардяк Ольга, Йосолович Зофія.
В. 169. Гелета Василь.
В. 235. Андриц Марія, Андриц Микола, Вульчак Григорій, Андриц Микола, Вульчак Марія.
В. 266. Вовянка Василь, Вільчинський Микола, Нищей Микола, Ференц Григорій, Климків Михайло.
В. 268. Михайлечка Теодор.
В. 276. Кміт Іван, Косарич Юрій, Матияшевський Василь, Сисин Микола, Сисин Василь, Матияшевська Текля, Кміт Володимир, Кміт Катерина.
В. 292. Венско Михайло.
В. 301. Белгай Михайло.
В. 309. Ковтун Анна, Ковтун Іван.
В. 315. Яворський Теодор.
В. 318. Процак Василь.
В. 364. Мілер Марта.
В. 367. Щупак Анастазія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 20. Білоус Василь.
В. 21. Солінський Михайло, Солінська Анна.
В. 38. Гриньків Онуфрій.
В. 53. Шабатура Григорій, Шабатура Анна.
В. 70. Крусь Антін.
В. 73. Подворний Кароль.
В. 115. Цепінь Михайло.
В. 123. Бриндза Василь, Бриндза Стефан, Лаврівський Іван, Лаврівський Іван, Лаврівська Олена, Сербін Яська, Сербін Кунеґунда.
В. 130. Олексів Марія.
В. 146. Мачержак Семен, Мачержак Марія.
В. 155. Гойда Павлина.
В. 159. Новак Анастазія, Стасяк Михайло.
В. 161. Кухтин Лев.
В. 182. Магомета Стефан, Магомета Зузанна.
В. 213. Чічерський Данило.
В. 221. Гук Теодор.
В. 301. Андроник Іван, Андроник Анна.
В. 315. Ющик Антін, Ющик Володимир.
В. 339. Корбілка Михайло, Корбілка Ева.
В. 345. Давидів Іван, Давидів Катерина.
В. 352. Смола Володимир.
В. 359. Кулиба Василь.
В. 367. Волошин Микола.
В. 372. Лютий Іван.
В. 388. Сеньків Дмитро, Саїдло Петро.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 5. Климишин Петро.
В. 7. Чесляк Іван, Чесляк Анна, Яцула Михайло, Міцкевич Іван.
В. 13. Спяк Терен.
В. 20. Іваницька Ольга.
В. 23. Калина Антін.
В. 31. Якубів Григорій, Міщишин Константин, Пограничний Михайло, Погранична Марія, Ястраб Анна.
В. 43. Чекович Іван, Єдинак Дмитро, Єдинак Марія, Костюк Микола, Малинчак Лешко, Малинчак Петро, Чекович Агафія.
В. 44. Коваль Іван, Захарчук Анна.
В. 48. Кузмінський Стефан.
В. 59. Пашко Катерина.
В. 63. Драган Олекса.
В. 65. Бальніцький Йосиф.
В. 82. Лось Йосиф.
В. 85. Ницак Василь, Понко Іван, Петрак Володимир.
В. 86. Коваль Микола.
В. 90. Чічерська Анна.
В. 94. Ганчарський Стах.
В. 95. Чорний Іван.
В. 96. Сірий Дмитро.
В. 98. Когут Іван.
В. 103. Арсеній Борис, Арсеній Анна, Кущаковський Антін.
В. 112. Терлецька Анна.
В. 115. Мікула Катерина.
В. 117. Боднар Петро, Кібюк Евдокія.
В. 118. Молчан Михайло.
В. 123. Торган Стефан.
В. 130. Опир Григорій.
В. 147. Дибач Андрій.
В. 156. Кунцяк Теодор.
В. 163. Псюк Микола.
В. 168. Белнів Василь, Надгребна Ксеня.
В. 170. Головатий Григорій.
В. 172. Кима Теодор.
В. 197. Петрикович Василь.
В. 200. Теплий Евген.
В. 213. Ошуст Василь, Ошуст Анна, Ошуст Володимир, Марків Стефан.
В. 217. Гук Дмитро.
В. 218. Цимбаляк Дмитро.
В. 221. Білянський Лев, Вішневський Микола, Ковалишин Гринько, Ковалишин Гаська.
В. 235. Бобак Антін.
В. 244. Рачаковський Антін.
В. 260. Пісьо Василь, Пісьо Анна.
В. 265. Іваник Прокоп.
В. 266. Мостовик Стефан, Квас Михайло.
В. 268. Громяк Петро, Медвідь Іван, Михалюк Гаврило, Сеньків Онуфрій, Медвідь Франя, Михалюк Текля.
В. 292. Музика Олекса, Музика Емілія.
В. 293. Кінаш Пилип.
В. 294. Данилик Адам, Макович Яків.
В. 299. Горгота Іван.
В. 300. Мандрак Гнат.
В. 304. Бирва Іван, Грубяк Андрій, Грубяк Наталія, Котолець Стефан, Ридзик Онуфрій, Новак Михайло, Попелюк Андрій.
В. 309. Вагнер Михайло, Вагнер Естер.
В. 312. Ловас Іван.
В. 326. Целеш Віцентій, Чекальський Лев, Чекальська Розалія, Тиванюк Йосиф.
В. 330. Франкевич Франко, Франкевич Марія.
В. 359. Весоловська Катерина.
В. 361. Мілещук Петро, Волошин Йосифа.
В. 363. Піндур Стефан, Голод Петро.
В. 364. Пшик Василь.
В. 368. Веселюк Михайло, Веселюк Анна, Богданович Анастазія.
В. 369. Андрусів Ілія.
В. 374. Дутчак Дмитро.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Чарнецький Михайло.
В. 16. Магомета Стефан, Магомета Зузанна.
В. 21. Гайовий Роман.
В. 63. Кухтин Лев.
В. 91. Шабатура Анна, Шабатура Григорій.
В. 98. Козак Семен, Козак Розалія.
В. 101. Мачержак Марія, Мачержак Семен.
В. 104. Федун Григорій, Ющик Антін, Ющик Володимир.
В. 110. Демчук Михайло, Демчук Зофія.
В. 112. Стадник Анна.
В. 117. Сеньків Дмитро.
В. 156. Саїдло Петро.
В. 161. Пристай Роман.
В. 163. Лютий Іван.
В. 166. Гук Теодор.
В. 168. Гойда Павлина.
В. 192. Дмитрів Марія, Дмитрів Роман.
В. 206. Пророчок Марія.
В. 229. Лаврівська Олена, Лаврівський Іван, Лаврівський Іван, Сербін Яків, Сербін Кунеґунда.
В. 233. Кулиба Василь.
В. 276. Філь Марія, Філь Петро.
В. 283. Гриньків Онуфрій.
В. 321. Смола Володимир.
В. 364. Зенчак Василь.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 8. Бабій Стефан.
В. 19. Рейдо Іван.
В. 28. Семанцьо Михайло.
В. 34. Тужинська Катерина.
В. 69. Когут Михайло.
В. 98. Дацьків Стефан.
В. 106. Горох Антін.
В. 140. Ґерґель Петро.
В. 161. Кость Михайло.
В. 186. Рущин Елисавета.
В. 209. Музика Дмитро.
В. 234. Родніцький Андрій.
В. 369. Фрицк Олена.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком травня 1929 р. в У. Н. С. було повнолітних чл.	20,929
В місяци травні 1929 принято нових	86
В місяци травні 1929 принято наново	53
В місяци травні 1929 принято з переступними листами	42
В місяци травні 1929 принято з инших кляс обезпечення	4
Разом	21,114
В місяци травні 1929 р. суспендовано	115
В місяци травні 1929 р. відійшли з переступними листами	37
В місяци травні 1929 р. відійшли до инших кляс обезпечення	4
В місяци травні 1929 померли	13
Разом	169
З кінцем місяця травня 1929 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	20,945

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	12
В клясі А.	на $ 250	403
В клясі А.А.	на $ 500	5,907
В клясі В.	на $ 750	912
В клясі С.	на $1000	12,996
В клясі В.В.	на $1500	286
В клясі С.С.	на $2000	94

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	57
В клясі О-1000	на $1000	38
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	1
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	43
В клясі Р-1000	на $1000	63
В клясі Р-1500	на $1500	—
В клясі Р-2000	на $2000	3
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	59
В клясі Е-1000	на $1000	63
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	2
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
	Разом	20,945

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Цьовка Михайло, Цьовка Олена, Котляр Антін.
В. 13. Крушельницький Іван, Крушельницька Ольга.
В. 21. Тхір Йосиф, Тхір Галина.
В. 28. Чомко Петро.
В. 29. Гривняк Йосиф, Коваль Йосиф, Кульматицька Олена, Салюк Микола.
В. 33. Білас Ольга, Білас Михайло, Харидчак Анеля, Харидчак Мелянія, Харидчак Надія, Харидчак Наталія, Харовський Іван, Харовська Розалія, Харовська Йосифа, Дзюрдзевич Емілія, Дзердзевич Стефанія, Дзюрдзевич Йосиф, Дзюрдзевич Мирослав, Кметик Юлія, Кметик Володимир, Скоципець Ольга, Скоципець Розалія, Скоципець Йосиф.
В. 47. Михайлів Іван.
В. 58. Кашубов Володимир.
В. 70. Черневий Володимир.
В. 82. Дзира Стефан, Дзира Олекса, Дзира Анна, Дзира Андрій, Дзира Василь, Дзира Марія, Питак Марія, Питак Юлія, Питак Григорій, Питак Йосиф, Шиляк Катерина.
В. 83. Іваненко Ілія, Іваненко Василь.
В. 96. Махник Анна, Махник Марія, Махник Гнат, Махник Розалія, Махник Емілія.
В. 97. Кухар Іван, Кухар Стефан.
В. 102. Кліщинська Ольга, Кліщинський Мирослав, Пасічник Анна, Пасічник Семен, Пасічник Марія, Пасічник Михайло.
В. 103. Томащук Василь.
В. 106. Попадюк Микола.
В. 112. Нижник Олена.
В. 127. Кіналь Михайло, Кіналь Марія, Кіналь Лев.
В. 137. Допілка Ольга.
В. 147. Худик Йосиф, Галевич Стефанія, Лабоцький Богдан.
В. 159. Лисик Емілія, Лисик Василь, Лисик Марія.
В. 169. Ґаздій Марія, Ґаздій Анна, Ґаздій Ольга.
В. 170. Лазорко Володимир, Лазорко Іван, Лазорко Василь, Лазорко Омелян.
В. 187. Босович Марія, Босович Петро.
В. 204. Канцірук Стефан, Каришин Віра, Каришин Ярослав, Каришин Ольга, Пшик Іван, Редчук Микола, Заразка Василь, Рудніцький Іван, Рудніцька Катерина, Соколовська Ольга, Соколовська Анна, Вісьола Павлина, Вісьола Анастазія.
В. 207. Матурняк Зофія.
В. 212. Клепач Антоніна, Севна Марія, Севна Ева.
В. 217. Дуда Михайло, Паснак Петро, Лиса Анна, Боднар Василь, Бриґідир Богдан.
В. 221. Гук Мирослав, Гук Михайло, Гук Анна, Гук Іван.
В. 239. Настасяк Михайло, Настасяк Павлина, Настасяк Володислава, Настасяк Петро, Настасяк Василь, Настасяк Іван.
В. 241. Липка Ольга, Липка Іван.
В. 242. Плакса Марія.
В. 244. Прашкевич Марія, Прашкевич Юлія, Прашкевич Олена, Прашкевич Анна, Прашкевич Елисавета, Прашкевич Тимко.
В. 251. Козир Іван, Козир Олена.
В. 260. Василюк Петро.
В. 277. Гнатюк Марія, Гнатюк Текля, Гнатюк Василь, Гнатюк Григорій.
В. 292. Терлецький Василь.
В. 299. Дідур Ірина, Кавалір Іван.
В. 305. Рихальський Володимир, Рихальська Ольга, Рихальський Мирослав, Рихальська Зофія.
В. 308. Мартиченко Григорій, Мартиченко Віктор, Мартиченко Елисавета.
В. 320. Байда Марія, Емхе Стах, Емхе Михайло, Ґрень Антін.
В. 321. Цюх Олена.
В. 336. Римар Петро, Римар Іван, Римар Анна, Римар Микола, Римар Марія, Степанек Іван.
В. 339. Фуртак Теодозія, Фуртак Анна, Плавяник Іван, Вітів Павло, Вітів Михайло, Вітів Іван, Вітів Марія.
В. 361. Федорик Михайло, Федорик Василь.
В. 388. Фірко Іван, Фірко Юлія.
В. 400. Болюх Анна, Болюх Катерина, Болюх Марія, Болюх Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 44. Назар Марія.
В. 75. Чмир Анастазія, Чмир Мирослав, Чмир Андрій, Чмир Теодозія.
В. 147. Панчишин Анна, Панчишин Іван, Панчишин Марія, Панчишин Олекса, Панчишин Йосиф, Панчишин Елисавета.
В. 229. Шкерук Марія, Шкерук Анна, Шкерук Михайло.
В. 320. Дурдела Текля.
В. 364. Небожук Луць, Небожук О. Марія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Солінський Іван, Солінський Юрій.
В. 53. Шабатура Ілія, Шабатура Марія.
В. 123. Шкерук Анна, Шкерук Марія, Шкерук Михайло, Лаврівська Анна, Лаврівський Михайло, Лаврівська Марія.
В. 159. Новак Петро.
В. 182. Магомета Анна Магомета Олена, Магомета Юрій, Магомета Марія.
В. 213. Чічерський Володимир.
В. 339. Корбілка Марія, Корбілка Василь, Корбілка Анна, Корбілка Олекса, Корбілка Іван.
В. 345. Давидів Йосиф, Давидів Василь, Давидів Анна, Давидів Марія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 5. Климишин Марія.
В. 7. Гаталович Константин, Яворська Марія, Яворський Мирослав, Ковик Михайло, Михайлишин Марія, Михайлішин Михайло, Рош Петро, Рош Олена, Рош Анна, Рош Елисавета, Рош Аделя.
В. 29. Вайпа Анна.
В. 31. Погранична Ева, Пограничний Іван, Пограничний Михайло, Пограничний Йосиф.
В. 44. Кобалія Анна, Кобалія Іван.
В. 77. Москаль Олена, Москаль Іван, Москаль Едвард.
В. 95. Чорна Стефанія, Чорна Ольга.
В. 96. Сірий Іван.
В. 123. Торган Микола.
В. 132. Михалевич Марія, Михалевич Михайло.
В. 163. Псюк Юстина, Псюк Розалія, Псюк Емілія, Псюк Михайло.
В. 213. Ошуст Михайло, Ошуст Марія, Ошуст Мирослав, Ошуст Йосиф, Ошуст Катерина.
В. 217. Чугай Микола.
В. 228. Пінкасевич Марія.
В. 237. Баранецький Петро, Баранецький Лев.
В. 260. Пісьо Юстина, Пісьо Феня, Пісьо Анна, Пісьо Анастазія, Пісьо Петро.
В. 268. Гладчук Анна, Гладчук Володимир, Гладчук Іван, Гладчук Михайло, Медвідь Антін, Михалюк Володимир, Михалюк Леон, Михалюк Ольга, Михалюк Евгенія.
В. 292. Лешишин Микола, Лешишин Стефанія, Музичка Павло, Музичка Анна.
В. 312. Моґі Роберт.
В. 320. Байда Марія, Емхе Стах, Емхе Михайло.
В. 323. Криклива Марія, Крикліва Стефанія.
В. 326. Чекальський Петро.
В. 367. Перчик Анна.
В. 368. Василюк Лев, Василюк Олекса, Василюк Володимир, Василюк Евген.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Чарнецький Стах, Чарнецька Ольга.
В. 16. Магомета Анна, Магомета Олена, Магомета Юрій, Магомета Марія.
В. 91. Шабатура Марія, Шабатура Ілія.
В. 98. Козак Кароліна, Козак Михайло, Козак Анна.
В. 123. Яворська Олена, Яворська Марія.
В. 162. Новак Петро.
В. 229. Шкерук Марія, Шкерук Анна, Шкерук Михайло, Лаврівський Михайло, Лаврівська Анна, Лаврівська Марія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 87. Нестор Іван.
В. 104. Козак Катерина.
В. 220. Сняданко Ольга.
В. 299. Пришлівська Анна.
В. 351. Стасяк Михайло.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 114. Байдюк Дорота.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком травня 1929 р. в У. Н. С. було дітий членів	13,947
В місяци травні 1929 принято нових	165
В місяци травні 1929 принято наново	17
В місяци травні 1929 принято з переступними листами	25
Разом	14,154
В місяци травні 1929 р. суспендовано	71
В місяци травні 1929 р. відійшли з переступними листами	20
В місяци травні 1929 р. відійшли до повнолітних членів	5
В місяци травні 1929 померли	1
Разом	97
З кінцем місяця травня 1929 р. в У. Н. С. було дітий членів	14,057

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	12,920
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,120
Разом	14,057

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком травня 1929 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	34,876
В місяци травні 1929 р. прибуло повнолітних	16
В місяци травні 1929 р. прибуло дітий членів	110
З кінцем місяця травня 1929 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	35,002

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць травень 1929 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (червня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця червня 1929 року, то в липні 1929 р. мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятє), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци травні 1929 р. взяли переступні листи, а еще досі не зголосилися до іншого правоно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци червні 1929 р., бо на другий місяць, то є в липні 1929 року стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятє).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

Raising the Family - You'd run too if you had just missed what Buffet did!

WELL-WELL- TWENTY MILES A HOUR IS THE SPEED LIMIT IN THIS HERE TOWN!

SAY, WOT TH' SAM HILL'S THE MATTER OF YOUR FRIEND THERE?

HE JUST MISSED SOMETHING, POP!

WELL, IT STRIKES ME HE'S IN A DOGGONE BIG HURRY TO FIND IT!

NO, POP- YA SEE UNCLE IKE DODGED HIS HEAD JUST IN TIME OR-

Fisher

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ҐЛЕСТОНБУРІ, КОНН.

Збірка на бойовий фонд.

У 1928 році я переслав до Обеднання 32 доляри, зібрані на бойовий фонд від щирих українських патріотів. Тепер я одержав повідомлення від команди Військової Орґанізації, що вона отримала ці гроші.

Отож я тепер пішов знову між наших Українців-патріотів, продаючи їм ґазету УВО „Сурму". При цій нагоді сім Українців склали долярові пожертви. Зібрані 7 долярів я знову переслав через Обеднання на УВО.

И. Р.

—o—

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Жертви на упорядковання могил вояків Української Армії.

Член нюйорської січи імени Богдана Хмельницького Василь Чернецький перевів збірку на упорядковання могил в Рідним Краю, в яких спочивають герої Української Армії. Пожертви складали переважно чужинці, з якими працює В. Чернецький.

Сам В. Чернецький жертвував 2 доляри. Іван Приймак 1 доляр. Жиди: В. Ґелсон, Й. Гамерлюкер, М. Нюман по 1 дол.: М. Гершковіч, П. Маліна, М. Робертсон, Сорода, Г. Ґеман, Е. Нюман, Л. Фрідман, А. Гіршман, М. Белок, Г. Розенблюм по 50 центів; Еспанці: А. Капреля і Л. Альварнц по 1 дол.: Сантяго, Атано, Родріґец, Дж. Родріґец, Мазонец, Сантос, Ледеші, Ґовцман, Варен, Мелінтос, Кармана, Руліно, Макароні, Мімосо, Ла Соле, Коломбо, Джезо, Косімо, Манамі, Косело, Бдадсі, Косело, Аморец, Матерос, Будеґоц і Ґонздец по 50 центів. Разом зібрано 26 долярів.

Гроші вислані до Рідного Краю через Обеднання.

В. Чернецький.

—o—

ТОЛІДО, ОГАЙО.

Писанка на Рідну Школу.

Члени бр. св. О. Николая, від. 167 У. Н. Союза, зложили $12.75 як свою писанку на Рідну Школу. На мітінґу дня 12 травня жертвували по 1 дол.: М. Корнова, О. Петришин, І. Кульматицький, Д. Бобак, Б. Унисько; по 50 цнт.: І. Бурак, М. Крохмальний, І. Лоняк, А. Унисько, Н. Білецький, Ю. Ліщук, М. Блясецький, І. Федчук, І. Теплий, П. Зьонкевич; С. Гавриляк 25 цнт.; А. Крохмальний 50 цнт.; Г. Миськів 1 дол., М. Космина 1 дол. — Разом $12.75.

Гроші вислано до Обеднання.

Іван Кульматицький.

ЕМБРІДЖ, ПА.

На Рідну Школу.

Товариство „Союз Українок" вислало зі своєї каси $9.25 на фонд Рідної Школи в Галичині. Гроші переслано до Обеднання.

Ева Грицик.